

ЦИГАНСКИ ПОДАРЪК

Някога циганите били бедни, нямали онова, което имат днес. Нямали мини, шахти, където да могат да си изкопаят въглища, нямало я Острава, трябвало да си палят дървени въглища в гората.

Един циганин работел като ковач, а неговият осемнайсетгодишен син ставал в зори и ходел в гората да пали дървени въглища.

– Иди в гората, синко – казал веднъж бащата, – направи въглища, ще ги продадем, за да можем да нахраним по-малките ти братя и сестри.

Речено-сторено.

Тръгнал момъкът, стигнал в гората и що да види – всички дървета изсъхнали.

Изведнъж зърнал пред себе си две лисици, които си играели. Момъкът ги хванал и ги турил в чувала. На кого ли да продаде този хубав дар на природата? Сетил се – ще отнесе лисичето семейство направо при краля. Кралят сигурно ще се зарадва на такъв подарък, а можел и да му даде нещо.

И така момъкът тръгнал към кралските палати. Дошъл пред първата порта, а пред първата порта стои Първата стража:

– Къде отиваш, циганино?

– Отивам при краля и трябва да ме пуснете, защото му нося хубав подарък.

– Виж го ти! Дай подаръка на нас, ние сами ще го дадем на краля.